

{ אז נדברו }

יום הכיפורים תשפ"ב | לסדר: "אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם" | גליון מספר: 528

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והארות:

a8447168@gmail.com

ניתן לקבל את הגיליון בשירות פקס באמצעות שיחת טלפון:

☎ 0795319191

רוצה שעוד אנשים יקראו, כסוף, את העלון?

קדימה!

זה זמן להצטרף לשותפות בהו"ק להחזקת העלון..

ותהפוך שותף קבוע

בזכויות החזקת העלון!

להשתתפות בהוצאות

הגליון:

בבנק: בנק פאני

סניף 182

חשבון 747815

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

תודה מראש!!!

גמר חתימה טובה לקוראינו היקרים ולכל בית ישראל!

איפה מצינו התרחבות גבולות הקדושה... אבל באמת???

שבוע שעבר ביום שני עם חשיכה השבת פרשה כנפיה על ארץ ישראל... שבת הארץ... הייתי מוכרח לחוש ולנשום את זה מלא ראיתי... יצאתי מבית הכנסת מיד לאחר "אחות קטנה..." יצאתי לאויר... יצאתי לפגוש את האדמה... דרכתי עליה ו... ותנחש מה הרגשתי???

לא הרגשתי כלום!!!! מה שנכון נכון... לא הרגשתי כלום... אבל תתפלא למועז... זה לא הפריע לאדמה להתקדש בקדושת שנת השמיטה... ההרגשה שלי לא משנה את החלויית דין שמיטה... ארץ ישראל התמלאה באויר זך וטהור של שבת הארץ... שללא ספק יש לזה השלכות על ההשגה שלנו בתורה ובעבודת ה'... ובמקביל יש לזה השלכות על התובענות שיש כלפינו בהתנהגות שלנו בארץ אשר עיני ה' אלוךך בה... צריך לדעת שכמו ששבת קודש זה צינור השפע שכל הששה ימים מתברכים ממנו... ככה שבת הארץ זו אותה בחינה...

כלומר: הסיבה שבשבת קודש אנחנו צריכים לפרוש מל"ט מלאכות... כי כעת ה"תור" של ה' להשפיע ולהריק את השפע המקורי לכל השבוע ולכן אנחנו צריכים להסתלק מהזירה... כדי לא להפריע... אחרי שה' השפיע את השפע... כעת אנחנו נכנסים לתמונה של חובת ההשתדלות במשך הששה ימים... על אותו משקל: שנת השמיטה זו השנה שבה הקב"ה מצוה את ברכתו עלינו!! כעת השפע מגיע ישירות מה'... וכשהשפע מגיע ישירות מה' כאן אנחנו צריכים להסתלק... כדי לא להפריע... זו הסיבה שגם בשנת השמיטה יש איסור מלאכה... הההלו... אל תפריע... אל תתערב לה' בהשפעת השפע... כעת אתה רק יכול להפריע... (ניסית פעם לעזור לרופא שיניים בעבודה?? הילד שלך ניסה פעם לעזור לך לסחוב?? נכון אתה מוותר על העזרה?? כמוכן שהדוגמאות חיוורות מאוד...) על החיות הקודש כתוב: "בעמדם תרפינה כנפיהם!!" כלומר: כשהחיות הקודש עומדים לפני ה'... הכנפיים שלהם מתרופפות... כי כעת ה' משפיע דרכם ולכן הכנפיים שלהם מתכנסות כי כשה' משפיע הם לא מתערבים...

זו העבודה שלנו בשנת השמיטה בכלל ובשבת קודש בפרט: בעמדם תרפינה כנפיהם!!! להתרפות... להוריד כנפים... לישא את העיניים לשמים באמונה תמימה ולדעת שכעת אנחנו ניזונים היישר מהמקור... אה... זה לא כ"כ רלוונטי בשבילנו?? סו"ס אנחנו לא חקלאים?? אבל אז מה... שנת השמיטה זה קדושה!!! קדושה זה משהו שמקרין לכל הכיוונים!!! זה ההבדל בין קדושה לטהרה... טהרה זה משהו נקודתי... טהור טהור והטמא טמא... טהור כל היום צריך לברוח מהטמא שלא יטמא אותו... אבל כשמדובר בקדושה?? קדושה זה משהו שמקרין!!! אי אפשר להישאר שאנן מול קדושה...

שמעת פעם על מושג שנקרא "התרחבות גבולות הקדושה"?? אני לא יודע מאיפה נלקח המושג הזה... אבל היום משתמשים הרבה מאוד במושג הזה... בכל מצינו של קהילה אתה רואה את הכיתוב: נטלו חלק ושותפות בהרחבת גבולות הקדושה בקהילתנו...

אבל תכל'ס זה בסה"כ לשון מושאלת... (כי המילה קדושה לא כ"כ קשורה כאן... תגיד תורה... יידישקייט... תגיד טהרה... מקוואות... תגיד הלכה... אבל עזוב... לא באתי כאן להיתפס על מילים...) אבל אתה יודע איפה המקום היחיד בתורה שבאמת מצינו מציאות עובדתית של התרחבות גבולות הקדושה?? רק בקדושת שביעית!!!! למי שיודע... בפירות שביעית יש הלכה מיוחדת שאין אותה בשום דבר אחר בתורה... **שביעית תופסת את דמיה!!!** מה הכוונה תופסת דמיה?? העניין הוא כך: לדוגמא: פירות מעשר שני הם קדושים... אם חיללת אותם על כסף... הקדושה עוברת מהפירות ל--כסף!! מעכשיו הפרי נהיה חולין... והכסף נהיה קדוש... ככה זה גם בבהמת הקדש שנפל בה מום, אתה מחלל אותה על כסף... הבהמה נהיה חולין והכסף נהיה קדוש במקומה... אבל!!! בפירות שביעית זה שונה!!! השביעית תופסת דמיה, אם אני קונה תפוח של שביעית בשני שקלים... השני שקלים מצד אחד מתקדשים בקדושת שביעית... ומצד שני התפוח נשאר קדוש!! הקדושה לא עוברת לכסף... הקדושה רק מתרחבת... עד עכשיו היה רק תפוח קדוש... ועכשיו נהיה **התרחבות גבולות הקדושה**... הקדושה התרחבה גם לכסף... כזו תופעה אנחנו מוצאים רק בקדושת שביעית!!!!

אז בבקשה... ניקח זאת לתשומת לבנו... קדושת שביעית היא מדבקת במיוחד... עברנו שנה וחצי של מקדם הדבקה מאוד קשה בדמות קורונה... ועכשיו יש לנו פיצוי... יש לנו את קדושת שביעית שהיא גם מדבקת... אבל זו קדושה שמדבקת!!! זה לא מתחיל ונגמר באדמה... אל תהיה תמים... אל תהיה כמו המאומתים האלו שחושבים שהם לא ידיקו... קדושת שביעית מדבקת... את מי?? את מי שמוכן להידבק בה... את מי שמוכן להסתער עליה... את מי שיחליט בעשרת ימי תשובה הזה: אני רוצה לשמוח בשנת השמיטה!! לא להיאנח... אוף שמיטה... כן... יכול להיות שזה יהיה כרוך בעבודה... אבל שנת שמיטה זו זכות... שנת שמיטה זו ברכה... אם היינו מבינים ששנת שמיטה יכולה להביא לנו נחת מהילדים ופרנסה ברווח היינו שמחים איתה... היינו מחפשים להיטפל עליה... להתחייב בה... להחמיר בה... לא לחפש איך להתפטר ממנה... לא לחפש כל דרך איך לעבור לצידה ולצאת ממנה בשלום... נבין ונפנים ששנה מבורכת לפנינו!!! שנה של ציוית את ברכתי שזה רלוונטי ומקרין על כל מי שדורך על אדמת ארץ ישראל... אגטע שבת ארץ ישראל...

“

שלילת כמה טעויות שהשתרבבו מגיליון זה...

כמידי שנה תמכתי יתדותי במאמר חז"ל שכל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו... כי אם אצטרך למסור כאן את רשימת ההתנצלויות על כל מיני טעויות שנכתבו בשנה האחרונה, (חלקן שנויות במחלוקת... כלומר: היו כאלו שהסכימו ואלו שביקרו...) הרי היריעה תכלה והרשימה לא תגמר... ואם אני אקח יותר מידי ללב את ההיקף של כל טעות שנכתבת כאן... מי יודע איזה השלכות יכולות להיות לזה... ולך תתקן את זה... הרי אם אעשה את השיקולים האלו... אני אפסיק לכתוב את העלון הזה... אז בשביל זה יש מאמר חז"ל שמרגיע את כל אלו שעוסקים בזיכוי הרבים ונותן להם את הביטוח... אתם תעשו את שלכם!!! תשתדלו לחזק את כלל ישראל... תעשו מאמץ עליון לא לעשות שגיאות!! וזהו... יותר לא לבחוש בזה... לא להיכנס לנעוועוץ... וכאן המקום באמת לתת כח לכל אלו שחוששים לקפוץ למים... מכל מיני חששות... שמי יודע... אולי אעשה טעויות... ואחריתן מי ישורנו... אין מקום לחשש הזה... כי על כל טעות אחת שתעשה... הרי על הדרך תחזק עשרות יהודים בשלל נושאים ואת אחריתם של החיזוקים האלו אתה כן "ישורנו"?? כאן מגיעה ההבטחה של "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו" בשביל לצאת לדרך!! אבל כמובן זה לא אומר שיש פה הפקרות... זה לא אומר שהיד כבר קלה על ההדק... זה מסוג הדברים שעליהם נאמר "ויראת מאלוקיך אני ה'..." עכ"פ אחד הדברים שנותנים לי באופן אישי תחושה פחות כבדה זה עצם צורת ההגשה של גיליון זה... שהוא מוגש בצורה של כמעט ששקיל... אין שום הסכמה של רב על הנכתב... וזה גם לא בנשיאות אף אחד... לא צריך להסכים עם הנכתב ומי שחושב אחרת יכול להשמיע את דעתו ובדרך כלל אני מאוד כנוע לביקורת!!! (לצערי אני די נמושה לכל מי שמתח עלי ביקורת נבהלת... נרתעת... וחזרתי ב... כל אחד שמתקשר אלי וצועק עלי למה אתה כותב כך וכך? איך אתה לא מפחד? איך אתה לוקח אחריות? אני עונה לו: קבלתי!!! קבלתי את הדברים שלך!! אני מהיום מפסיק לכתוב כך... אני מהיום אכתוב כמו שאתה אמרת... ואני אומר את זה בכנות... כי אני באמת נכנע לביקורת... אבל!! אני תמיד מוסיף משפט אחד: אני פונה לאותו אחד מהעבר השני של הפלאפון ואני מודיע לו: תדע לך שאתה כעת לוקח אחריות על זה שאני שנייתי גישה... כי בגללך אני עכשיו משנה גישה... אם תראה שבטעות הקרובים ששיניתי גישה בנושא פלוני זה עליך... ויש לציין שחלק גדול נרתעים... פתאום אותו אחד מתחיל להסתפק... הוא כבר קצת מסתייג מהנחוצות שלו... ואני מבין אותו!!! הוא בסה"כ התקשר לטעון לי: איך אני לוקח אחריות... אבל הוא לא התכוין לקחת את האחריות במקומי... אז זהו!!! שתדע שבגיליון זה, זה הסגנון... אני לא איזה רשכבה"ג שיושב בלשכת הגזית ומחנך את כלל ישראל... אני יהודי בדיוק כמוך... אני כותב דברים ולוקח אחריות עליהם... עד!! עד היום שאתה תחליט סופית שאני טועה ואז תתקשר אלי ותעיר לי ואני אקבל ממך... ואז יגיע תורך לקחת אחריות על שינוי התכנים...)

עכ"פ ישנם כמה טעויות שכן זכורות... גם סמוכות ונראות לימים אלו... ובקצרה ממש:

הטעות האחרונה... ממש לפני שבועים... נכתב כאן בגיליון מאמר שולי... על הנושא של "על חטא שחטאנו לפניך בעיניי רמות" והסברתי שזה הולך על מי שחש מעצמו ומרגיש שהוא האדם השלם ביותר בבריאה ומאשרת האדמה שהוא דורך עליה ואשרי מי שזכה לשמש אותו... והבאתי דוגמא מהידור מסוים שעשיתי שהשתדלתי לכיון ב"ג מידות של רממים שכולם לא מקפידים על זה... עד שגיליתי שבמקום לכיון... רוב הזמן אני עסוק בלכוין שאוי... כולם כ"כ לא מכוונים... ורק אני כזה צדיק שמכין... וכתוצאה מזה הפסקתי את המנהג הזה... עד כאן דבריי!!! משום מה התקשרו אלי כמה בעקבות המאמר הזה והזדעזעתי מהמסקנות שהם הסיקו ממנו... אחד טען לי שעד עכשיו הוא הקפיד להגיד "יש"ר בכוונה... והיות והוא הרגיש "עיניים רמות" אז הוא הפסיק... ועוד כמה טענו לי שזה מה שהם הבינו... אם אתה מרגיש עיניים רמות בזה שאתה יותר טוב... אז תפסיק...

חס ושלום!!! נפלתם על הראש??? איך הבנתם ככה?? רק על חסר לי על הראש... להגיע ליום כיפור עם יהודי שהפסיק להגיד "יש"ר בכוונה בגללי... מה עשיתי לך שאתה מפיל עלי כאלו תיקים מיותרים בימים הנוראים...?? אז חשוב לי להבהיר: אני התכוונתי שאם אתה מרגיש עליונות ונבוקדת יתרון יותר מחבר שלך בגלל שאתה מקפיד יותר ממנו ב--נניח בפירות שביעית לדעת החזו"א (שחבר שלך לא מקפיד על זה) אז קח בחשבון שיש פה התקוות... אמנם הפקדת סכום נכבד של דקדוק הלכה... שבזה אתה באמת יותר ממנו... (עכ"פ לשיטתך) אבל במקביל משכת מזומנים של "עיניים רמות" שזה אחד מז' דברים ששנא ה'... ממילא בשורה התחונה יתכן שבמצב חשבון נשארת באותו סטטוס... ולכן מה??? לכן מה עושים?? לכן אולי מפסיקים להקפיד על דקדוק הלכה בפירות שביעית?? לא!!! ממש לא!!! אל תהיה טיפש!!! תמשיך להקפיד... תמשיך להגיד "יש"ר בכוונה ו... ובמקביל תפסיק להסתכל עליו בעיניים רמות... תעשה לעצמך סדר בראש ש-לי אמנם יש הנהגה יותר טובה מחבר שלי... אבל זה לא הופך אותי להיות הטווס המגונדר שעל במותימו תדרוך ולמחוק אותו... (הסיבה שאני הפסקתי לכיון ב"ג מידות זה בגלל שגיליתי ששמונים אחוז מהכוונה עצמה היתה עיניים רמות... הבנת??) אני מקווה שהמסר ברור...

עוד נקודה: בייחס למאמר שנכתב בשבוע שעבר בעניין האינטרנט... הועבר מסר חד ונוקב: שכל מי שיש לו השפעה צריך להעיר ולמחות באנשי ביתו ובאנשי עירו... ולו בשביל שהוא לא יענש בעקבותם... וגם כאן הגיעו כל מיני תגובות... מכל מיני בחורים צעירים שהחליטו לקחת את החוק לידיים ולתת על הראש לכל מיני מבוגרים מהם... או אחים נושרים... אז זהו!!! שבכל דבר צריך להפעיל שכל!! ובהרבה פעמים מדובר בסיטואציות רגישות... שאמנם הוא מחזיק סמארטפון... אבל הוא בשלבי התקרבות... ומה נגיד על אבא שמחזיק סמארטפון וכי לבן שלו יש רשות למחות בו באגרסיביות?? ברור שלא!!! בכל דבר צריך להפעיל שכל!! ומי שאין לו שכל... לא כולם צריכים לסבול מזה...

ואסיים בהתנצלות אודות ארגון קדוש שעוסק בהצלחת חיים ממשית ורוחנית בדורנו שאם נשתמש בשפראך של עש"ת... ניתן לומר שהארגון הזה מסלק הרבה מאוד קטגוריה מעל כלל ישראל... מדובר בארגון שעומד בחוד החנית וצועק את הצעקה במקומו על פגעי הטכנולוגיה, ואילו באחד מהמאמרים בגיליון השתרבבה נימה מסוימת שזה לא הכצעקתה... כאילו יש שם קצת הגזמה בנתונים... (מי שקרא את המאמר ברצף, הבין שזה הגיע בתור ה"א וח"כ הגיע האפיכאס מסתבא כדרכו של גיליון זה...) אבל היו כאלו שכנראה התמקדו מידי בהווה אמינא ופירשו את זה כנימה של חוסר הערכה לאותו ארגון... **ולא!!! ממש לא!!!** מטרתו של אותו מאמר הייתה להיפך הגמור!!! ומאוד חשוב לי לשלול מכל מי שחשב כך... והייתם נקיים מה' ומישראל... להסיר עכ"פ מעצמי את החשד הזה... ולא נותר לנו אלא לחזק ולאמץ בכל דרך את אלו שעושים את העבודה הכ"כ קשה בשבילנו... ויהי רצון שיתמו חטאים מן הארץ...

בחודש תשרי לא יצאו גיליונות מודפסים, הגיליון הבא יצא אי"ה בשנת התשפ"ב בחודש מרחשוון- פרשת נח,

---

גיליונות יחידים ניתן יהיה לקבל גם בחודש תשרי, בבני ברק, משפחת דרייפוס רח' חזו"א 34 פינת דסלר.

לקראת חג הסוכות הממשמש ובא

יצא לאור הקונטרס

מה שתזוהחי

בענייני ימי חג הסוכות הנפלאים, והימים שלפניהם, מלוקט מתוך מאמרים שחלקם נכתבו בגיליון זה,

בפלא': 0548446691

ניתן להשיג במוקדי המכירה של הגיליון.

מה בחוברת??

- האם זה לעניין לבנות סוכה באמצע עשרת ימי תשובה... סליחה!! התבלבלתי... אני בונה סוכה בעש"ת... זו עובדה... (אין לי זמן אחר) אבל אני על קוצים... אני מרגיש שזה לא קשור עכשיו... אולי יש בכל זאת איזה קשר?
- איך משמרים את הקבלות שקבלנו בראש השנה ויום כיפור?? איך כעת מקבעים אותם בתוך החיים??
- למה הסוכה של דוד כ"כ לא יציבה?? למה היא כל היום נופלת?? למה צריך שהרחמן כל פעם מחדש יבא ויקים את סוכת דוד?
- מה פשר החגיגה של שמחת בית השואה סביב ניסוח המים...? וכי זה פארק המים?? ומה זה קשור ל"כל משברין וגלין עלי עברו?
- האם יש אפשרות לשמוח בשמחת בית השואה בתוך חיק הסוכה... חיק המשפחה או שאין סיכוי?? חייבים את המצב ואת האווירה ואת הדחיפות והתזמורת??
- מילא לפי ר"א שה' הושיב את ישראל בעניי כבוד... זה בהחלט מרגש... היינו ב"עננים"... אבל לפי ר"ע שסוכות ממש עשו להם... מה מרגש ב"למען ידעו דורותיכם" שבדיקטים הושבתו את בני ישראל??

מאמר מיוחד לבני עליה... ערב

יום כיפור...

אחד ממוקדי ההתעניינות הכי דומיננטיים בליל יום כיפור בבית המקדש היה זה לשמור על הכהן גדול!!! לשמור עליו שחס ושלום לא יארע לו טומאה... ועושים מזה טראסק שלם... יש חפ"ק שלם שמופקד על הנושא הזה... יחידת קומנדו מיוחדת ובעיקר מגוונת שהיא אחראית להתעסק עם הכהן גדול באותו לילה... מדובר בתכניה מאוד עשירה מגוונת... בהתחלה מדברים איתו על נושאים מרתקים וסיפורים מעניינים... בספר איוב ועזרא ודברי הימים... אח"כ יש מקהלה... שרים לו כל מיני שירים... חוץ מזה יש אנשים שדואגים להסתובב ברחובות ירושלים ולעשות מנגינת רקע של קול הברה כדי שהכה"ג ירגיש כמו "ליל ששי" ואז אפילו אם הוא יהיה עייף הוא לא יצליח להירדם (ראיתם פעם ישיבוחר נרדם בליל ששי?!) ואם בכל זאת אחרי כל העקשען והמממצב שעושים לו... אם בכל זאת הוא עייף והעיניים שלו נעצמות... אז מבקשים מהכה"ג: עמוד **והפג** אחת על הרצפה- תראה לנו איך עושים קידה... אומר רש"י במקום: עמוד והפג אחת- **שחוק לנו** פעם אחת על הרצפה להפיג שנתך!!!

אתה קולט?? מבקשים מהכה"ג שיעשה משהו שיש בו שחוק!!! קידה זה משהו שמעורר שחוק!! (אגב: מה מצחיק בקידה?? אז אין שאני מבין... זה לא שקידה זה משהו מצחיק... אלא זה כמו התקיעות האלו שעושים אחרי התפילה ב"ה... שמגיע אותו אחד שמומחה בתרועה תימנית ובשברים של מנהג פולין והוא עושה את זה טוב... ואם שמת לב כולם מחייכים... כל מי שנמצא שם ושומע את התקיעות מחייך!!! מה זה החיוך הזה?? זה לא שחוק של בדיחה... זה שחוק של... של אוה... "הוא עושה את זה טוב..." נראה לי שזה השחוק המדובר כאן... קידה זו פעולה שצריכה מיומנות מיוחדת... וכשהכה"ג כעת מדגים לנו איך הוא יודע לעשות את זה... והוא עושה את זה "טוב" זה מעורר סוג של שחוק... הנה... ראית איך הוא עשה את זה... אתה בטח מבין על מה אני מדבר) **ואני עומד ושואל: רבנו של עולם!! להזכירם!!!** אנחנו נמצאים כעת בליל יום כיפור!!! מדובר כאן בכהן גדול ביום הגדול ביותר בשנה ובמקום הקדוש ביותר בעולם... ו... ומה עושים איתו כל הלילה??

כל מיני פיצ'פיקעס... שחוק... סיפורים... שרים... מה זה הדבר הזה???

אפילו אני לא מעיז לעשות כזה עקשען ביום כיפור... אני מבין שזה לא מתאים ליום כיפור... ואילו בבית המקדש... חגיגה שלימה... שחוק!! עושים צחוק... ועוד עם מי?? עם הכהן גדול שאמור מחר להיכנס לפני ולפנים... וכי זו עבודת ההכנה של הכה"ג לקראת ביאתו לפני ולפנים...???

אז למייעשה זה לא שאלה... כי המשנה באמת מסבירה למה עושים את כל זה... המשנה אומרת שהסיבה שעושים את כל הטרסק הזה בגלל שאנחנו מפחדים שהכה"ג יטמא בלילה... בקיצור: אנחנו חוששים שיהיה לו נפילה בענייני קדושה... וכידוע שמקובל מקדמונים שכל כתות החיצונים מנסים להתגרות בכה"ג ומכוונים אליו את כל התותחים וממילא צריך פה נס מיוחד שהם לא יצליחו... ולכן עושים את כל הבלגן הזה...

אבל היא גופא!!!!!! את זה עצמו אני לא מבין: אני יודע שאם יש בחור שהוא עלול ליפול בקדושה... בשביל זה יש שובבי"ם... יש תשובה... יש ספרים מאוד תובעניים שמדברים על מעלות נוטרי יסוד... ויש ציטוטים נוראים מהזה"ק בחומרת העוון של פגם ברית קודש... ויש גם תיקונים... יש היום כאלו שעושים תיקנים כדי להתגבר על הניסיונות בקדושה... (והם טוענים שזה עובד מאוד חזק) בקיצור: יש כל מיני מסלולים איך להתמודד מול ניסיונות בקדושה... אם ככה... אותו דבר אצל הכה"ג... אם אנחנו חוששים שיהיה לו נפילה בקדושה... אז בשביל זה כתבתי ספר שנקרא "וימאן..." שיזמינו אותו ואני אמסור לו שיחה נוקבת במעלת כח היחיד... וכמה נחת רוח יש לה' על כל רגע שאתה מתגבר ואתה שומר על עצמך ולא נופל... במקביל שיביאו לכה"ג את הרשימה של העונשים הנוראים שכתובים בראשית חכמה למי שפוגם... ואולי גם נעשה לו תיקון... סו"ס יש תיקונים שמקובלים מקדמונים שמועילים לפגם יסוד... ותכל"ס... במקום לנגוע בנקודה ולטלטל את הכה"ג שישמור על עצמו... במקום זה אנחנו עושים לו ערב כזה מעניין וסוחף... עם צחוקים... מה הסיפור פה?? אני חושב שזו שאלה עצומה!!

אז זהו!!! שאכן טמון יסוד מהותי בהתמודדות בענייני קדושה שחובה על כל בחור בן עליה לדעת אותו... הענין הוא כך:

כשיש ליהודי התמודדות בענייני קדושה... **מאוד תלוי מי המתמודד!!!** כשמדובר בסתם יהודי פשוט... כאן הכתובת רשומה על הקיר... אדוני היקר: תתחיל לשמור על העיניים... תפסיק לנבל את הפה... תפרוש מכל מיני חברים רעים שלוקחים אותך למחוזות מפוקפקים... תתנתק מפגעי הטכנולוגיה... בקיצור: בחור ישיבה קלאסי פתוח ועדכני שמכיר את העולם... אם יש לו ניסיונות בענייני קדושה השיעורי בית מאוד ברורים... יש לו רשימה של אחד שתיים שלוש ארבע מה לעשות... ויש! יש מה לעשות...

אבל!!! כשמדובר בכהן גדול ? ? ? ? ! כשמדובר בבחור בן עליה שהוא בבחינת שבעת ימים קודם יום הכיפורים מפרישין כה"ג מביתו ללשכת פרהדרין... וכל אותם ימים הוא זורק את הדם והוא מקטיר... בקיצור: מדובר בבחור ישיבה קדוש שכל כולו שתול בבית ה'... מונח בעבודת ה'...

כשלבחור כזה מגיע התמודדות בענייני קדושה?? כאן כללי המשחק הם אחרים לגמרי לגמרי!!! כאן זה לא בחור שצריך להתחיל לשמור על העיניים... והוא גם לא צריך להתחיל לפרוש מכל מיני קליפים למיניהם... זה לא הנושא!!! פה השיעורי בית הם אחרים לגמרי לגמרי!!!

פה יש מלאן שקוראים לו יצר הרע... שיש לו לפעמים רשות לעזוב את כל החוטאים ולנסות להתגרות דווקא בתלמידי חכמים... (סוכה נב). כן... לפעמים ניתנת רשות ליצר הרע לנסות לבצע מחטף!!! לגנוב את הבמה... הנה... כעת ליל יום כיפור... כל העיניים נשואות לקודש הקדשים... לכה"ג קדוש ה'... והיצר הרע מורחק מהזירה הזו... ויש לו רשות לנסות... לכה"ג לנסות לגנוב את הבמה!!! והוא מנסה

להידחף... הוא מנסה להפיל את הכה"ג בענייני קדושה... ואם אנחנו נעשה מזה עסק ונגרר אחרי ההסלמה שהוא מנסה ליצור... היצר הרע כבר פותח שמפניות!!! הוא לא רצה משהו אחר... כי היצר הרע לא באמת מתיימר להחטיא את הכה"ג... הוא בסה"כ רוצה גם להיות בבמה... והיות וביה"כ"פ השטן לא מופיע בכלל (לית ליה רשות לאסטוני) אז הוא בסה"כ רוצה להופיע שם!!! לשים את החותמת שלו... זה הכל... ואם אנחנו ניתן לו את התענוג הזה... ונתחיל לחזק את הכה"ג בענייני קדושה... היצר הוא ניצח... ולכן אנחנו אמנם נאבקים נגד הניסיונות של היצר הרע להפיל את הכה"ג... אבל המאבק הוא לא חזיתי... המאבק נעשה בצורה עקיפה... אנחנו פשוט עסוקים בפעולות הסחה... אנחנו לא בוחלים בשום אמצעי הסחה... אפילו של צחוק... העיקר להוריד את היצר הרע מהבמה מבלי להכריז את השם שלו בקול...

כלפי מה הדברים אמורים???

הכהן גדול ביום כיפור הוא בסה"כ מדגם לבחור ישיבה הבן עליה במשך השנה... גם לבחור בן עליה יש לפעמים ניסיונות בענייני קדושה... כן... מותר לדעת שזה נורמלי!!! זה קורה!! דא עקא שהיות ויש לנו עסק עם בחור ירא שמים מרבים... והוא מאוד מתוסכל מהניסיונות הלא סימפטיים שמגיעים אליו... אז הוא נחוש להתגבר עליהם בכל מחיר... ואז מה הוא עושה...?? הוא מחפש את השיטות המוכרות איך מתמודדים בענייני קדושה... וכאן עלולה להיווצר טעות!!! בן עליה יקר: אתה צודק... מי שיש לו נפילות בקדושה צריך לקדש מלחמה ומאבק בלתי מתפשר... אבל אל תשכח שרוב החברים שלך שיש להם נפילות בקדושה יש להם שיעורי בית מה הם צריכים לעשות!!! הם צריכים לשבור את התואם כשר שלהם... הם צריכים להתנתק מכל מיני חברים ומכל מיני תכנים אחרים ובשביל זה יש ספרים וחיזוקים שמיועדים עבור התחום הזה... אבל אתה???

שתהיה בריא... מה אתה קשור לסיפור הזה... אתה ב"ה בחור קדוש... מנותק מכל חשיפה לא טהורה... אתה חי בסביבה סטרילית ונקיה וירבו כמותך בישראל... רק מה?? ליצר הרע מותר להתקנאות בן... זה טבעי... טבעי מצידו שהוא רוצה לגנוב את הבמה ולדחוף את עצמו לחדור אליך... כאן?? בכזה מקרה?? העבודה שנדרשת ממך זה בדיוק ההיפך!!! לא לנהל נגדו מאבק חזיתי... רק לא חזיתי!!! אל תתחיל להתעסק איתו... אל תתחיל ללמוד ספרים וחיזוקים ותיקונים ולהתקשקש סביבו... כאן העבודה שנדרשת ממך זה אמנם להיאבק!!! לצאת למאבק נחושי!!! אבל מאבק נוסח ליל יום כיפור בלשכת פרהדרין... הנה... תראה איזה מאבק איתנים הולך שם... איזה צבא וכמה משאבים משקיעים שם... אבל שים לב... שום דבר לא חזיתי!!!

כל הנושא הוא איך להעסיק את הכהן גדול... איך אפילו להצחיק אותו... איך להסיח את הדעת... איך לספר לו סיפורים... לא משנה מה... העיקר שהיצר

תלותיות זה אחד המשברים הגדולים ביותר שיש לבחורים... זה לא פוסח על בחורים בני עליה... וצריך לגשת ולטפל!!! אי אפשר לטייח!! אסור לטייח!!! אין כמעט פתרון רוחני לתלותיות... כי הפתרון הוא מקצועי!!! כן... צריך לדעת שיש כל מיני הסתבכויות של בני עליה שהם לא בהכרח קשורות לארון הספרים התורני... יש בעיות שהפתרונות שלהם זה בשמיעת שירים... ובהוצאת מרץ... ובהרבה מצב רוח... וביציאה מכל מיני בועות בחיים...

 עכ"פ אני מקווה שהמסר הובן... **היסוד הוא ברור**: בהתמודדות מול קדושה לא תמיד המאבק הוא חזיתי!!! וזו הסיבה שיש גדולי עולם שלא דיברו על ענייני קדושה... זה לא שהם טייחו את הבעיה והתעלמו ממנה... אלא הם פשוט דאגו לזה מזוית עקיפה!!!

כי כשמדברים על ענייני קדושה ממאבק חזיתי... זה נכון!!! אבל בייחס למי?? בייחס למי שיש לו באמת בעיות... מי שיש לו שיעורי בית משמעותיים... ואני מודיע מראש: אני אמשיך לכתוב כאן בגיליון על כאלו שצריכים להתנתק מהאינטרנט ולהתנתק מכל מיני חברים רעים... אבל תבין שהמשפטים האלו לא נוגעים אליך... יתכן שאתה צריך... אדרבה... להרחיב את מעגל החברים שלך... להפסיק עם ההתנתקות והפרישות שלך מתקשורת עם העולם... תבין שזה מזיק לך בעבודת ה'!!! תבין: שברגע שאתה בחור שמור... אז ליצר הרע אין אפשרות לחדור אליך רק דרך שטחים מתים... ודווקא אצלך יש הרבה שטחים מתים למרבה האבסורד... יש לך שעות ארוכות שאתה סתם כזה עצוב... כי היום לא ככה הצלחת ללמוד... וגם לפטפט אתה לא רוצה... אז נשארתי כזה מדוכדך בלי שום מילוי ליום הזה... יש לך הרבה שעות שאתה מתגלגל במיטה כי אתה לא מספיק עייף... ולפטפט אתה לא רוצה... ולהוציא את המרץ אתה לא מסכים... וברגע שהיצר הרע רואה שולחן מזרח ריק לגמרי... הוא מיד לובש את הפראק ומתיישב שם בראש השלחן... גונב את הבמה... ולגרש אותו משם אתה לא יכול... רק אם תביא מישהו אחר שיאייש את שולחן הכבוד הזה... הבנת??? מסר חשוב ונחוץ!!!

ממילא אתה לבד!! ומקובלנו שמי שנמצא לבד... הוא משועמם... **כן... אתה משועמם**... ושיעמום זה משהו שבאופן טבעי מזמין כל מיני הסתבכויות רגשיות (ואצל בחור בן עליה זה עלול להיות בענייני קדושה... שתבין: אם הרמב"ם אומר: "אין מחשבת עריות מצויה אלא במי שלבו פנוי מן ההכמה..." אז בייחס לבטלנים הרמב"ם הזה תובעני... תפסיק כבר להתבטל... תעשה משהו עם עצמך... אבל אצלך זה לא ממקום תובעני... אתה לא בטלן... יש לך פשוט מדליה עובדתית שאתה קצת בודד וממילא משועמם... אל תבהל להכיר בבעיה הזו כי זו גאוותן!!! אכמ"ל... אבל גם אני זכיתי להיות משועמם מהסוג הזה... היום אני יודע שכל מה שיש לי מגיע משם...) ממילא... אם אתה מזדהה עם מה שאני אומר... אז במקום למצא עוד ספר שמדבר על קדושה... או במקום ליזום עוד התנתקות ועוד התכנסות שתבודד אותך מהעולם החיצון יותר ויותר עזוב... יתכן שאצלך הכיוון הוא קצת... קצת הפוך... אצלך הנושא הוא תעסוקה!! אתה צריך חברים... אתה צריך שיהיה לך עם מי לצחוק... אתה צריך שיהיה לך קול הברה בליל ששי... שאם חס ושלום יהיה לך יצר הרע לפטפט בלי ששי... אז שיהיה לך עם מי!!! (כמובן שיהיה לך חברים כן הגונים שתוכל לפטפט איתם) אתה צריך להיות עסוק!!! אתה צריך שיהיה לך חברים שתוכל לעשות איתם צחוקים... כן... צחוקים... (אתה יודע איזה נחת רוח יש בשמים לראות שני בחורים בני עליה שסיימו סדר ג' ועושים קצת צחוקים... צחוקים טהורים... בלי רוע... בלי לשון הרע... בלי ניבול פה... סתם "בחורים המתענגים בריצתם ובקפיצתם" מה... צחוקים זה חייב להיות "ויקומו לצחק..."?? אי אפשר לצחוק כמו בן עליה...?? אתה תוכיח שאפשר... האמת היא שכבר הכה"ג הוכיח שכן... עמוד והפג אחת על הרצפה) אסור לך להרגיש לבד!!! עכשיו: איך נהיים עסוקים?? איך עושים את כל זה??? עזוב אותי... תשבור אתה את הראש... אבל לפחות תדע שיש כזה כיוון... לפחות תדע שיכול להיות שהכיוון הוא אחר לגמרי ממה שאתה מדמיינ... (רק זה חסר לי... שבתור תשובה על נפילות בקדושה אתה תעשה לי תענית דיבור... אתה מבין את האבסורד?? לפחות תדע שיתכן שהנפילות שלך מגיעות דווקא מהפרישות הזו... בנינו... אחת הסיבות המרכזיות למה בחור בן עליה בודד... זה לא בגלל הסיבה שהזכרתי מקודם... אלא בגלל שהוא מצד עצמו מתרחק מהחברה...) הנה לך... הכה"ג לא נכשל בקדושה בליל יום כיפור... בזכות מה... בזכות החבורה המשעשעת הזו שעשו לו מעניין באותו לילה... וככה הם גירשו את היצר הרע באלגנטיות... אם הם היו מוסרים לו דרשות של חיזוקים בענייני קדושה היצר הרע היה רוקד כל הדרך אל הבנק... דוגמא נוספת: להוציא את המרץ... אתה בחור צעיר... יש לך מרץ... המרץ הזה הוא לא שלילי... אתה מחפש עקשען... מותר לך... אז כמובן שיש בחורים שמוציאים את המרץ בצורה שלילית... אם זה ברישיון או זה בכדורגל (עכ"פ לשיטתך...) אבל מרץ יש וצריך להוציא אותו!!! מותר לך להגיע עייף בלילה... בן אדם נורמלי מגיע בלילה עייף למטה... ואם אתה לא מגיע עייף... אז אני אמנם מאוד מבין אותך... כי אתה באמת בחור בן עליה ואתה לא עושה שום דבר חוץ מללמוד... אבל אם לפני שבועיים היית לך איזה מחשבה **זרה** האם לפתוח איזה גמ"ח בתוך הישיבה... ומיד נזפת בעצמך והיה לך ברור שלא!!! למה??? כי זה יוציא אותי מהלימוד... אני אצטרך להתרוצץ וללכת ולחזור... אדוני היקר: אל תדחה את זה על הסף!!! (יתכן שבסוף כן תדחה את זה ממכלול שיקולים... אבל לא על הסף) כי נכון שאתה צריך להיות מונח בלימוד... אבל תכל'ס אתה גם צריך להוציא מרץ... והיות ואין לך על מה... אז לא צריך לשלול על הסף אפשרות של התעסקות מסוייגת בצרכי רבים... (כמובן: שכל דבר עם שיקול דעת... אם יש לך נטיה לעסקנות... אז צריך להיזהר מזה וכו' וכו')

ועוד נקודה אחת אחרונה: הנושא של תלותיות!!!

הרע לא יגנוב את הבמה... יש פה התעסקות מאוד רצינית אבל באופן עקיף...

 תכל'ס... כלפי מה הדברים אמורים???

בענייני קדושה לשם שינוי... יש כללי משחק שונים... שאנחנו מתקשים לעכל אותם... כי מטבע הדברים... כשאנחנו מדברים על ענייני קדושה אנחנו אמורים לדבר על דברים קדושים... אז זהו שלא!!! אני אתן לך דוגמא קצת קיצונית... סודות מהמטבח... ידוע שהמשגיח הרב וולבה זצ"ל עודד בחורים לשחק כדורגל... והיו כאלו שמאוד הזדעזעו מזה... מה... ישיבוחר קדוש משחק כדורגל טמא?? זה לא מתאים לאוירה הקדושה של הישיבה... אבל מי שיודע (היום מותר לגלות כי זה לא רלוונטי... בשום ישיבה אין מגרש כדורגל) הסיבה שהרב וולבה עודד בחורים לשחק כדורגל... כי הוא הבין שחלק נכבד מהנפילות בקדושה של בחור ישיבה... נובע מזה שהוא לא עייף!!! ולמה הוא לא עייף??? כי הוא לא מתאמץ פיזית... לכן הרב וולבה רצה להכניס את הכדורגל הטמא משיקולי קדושה מובהקים!! אתה קולט את הראש הזה?? עזוב... אל תתחיל לשחק לי כעת כדורגל (כי לא תצליח... מאוחר מידי... אני ניסיתי ולא הצלחתי...) אבל תפתח ראש!!! תבין שכשיש לבחור בן עליה התמודדות בקדושה... לא תמיד הפתרון הוא חזיתי... לא צריך לחפש את הספר הכי תקיף שמדבר על ענייני קדושה... לא!!! יתכן שאדרבה... צריך להסיח דעת בכל מיני דרכים אחרות...

הנה לך... אנחנו לא בוחלים באופציה להגיד לכה"ג לעשות ביצוע של קידה שיגרום לצחוק... ולו בשביל להסיח דעת מנפילות בקדושה...

בקיצור: בא נדבר ישר ולעניין:

בחור בן עליה קדוש שיש לו התמודדות בענייני קדושה... על פי רוב זה נובע מבועה שהוא נכנס אליה דווקא כתוצאה מהשמרנות החיובית שלו... לדוגמא: את השורות הבאות אני כותב בזהירות גדולה: בהרבה מהמקרים בחור בן עליה קצת מנותק מהחברה... ולמה???

אחת משתי הסיבות: או שהוא פשוט מתרחק מהחברה... כי האוירה החברתית זה סתם מקשה אחת של לשון הרע וביטול תיירה והם סתם כל הזמן מורידים אותי מהרצינות של אלול ושל חנוכה ומהרצף של העבוידה... (שישאר בינינו... אם אתה בחור עוייב אתה מבין אותי) זו סיבה אחת למה בן עליה לא מסתדר עם החברה... אבל יש עוד סיבה מזוית אחרת... בחור בן עליה זה אומר שאתה לא מחובר לקוי נייט... אין לך בנגן עשרות קליפים... לא קורא שבועונים חרדיים ואולי גם לא קורא עיתונים בכלל... וגם מסתמא אין לך פלאפון... (אז מילא אם היית מוקף בעוד מאה בחורים בני עליה כמון שגם להם אין את כל הדברים האלו... בסיידר... יש לכם את העולם שלכם... אתם מסתדרים... אבל-) הרבה פעמים מדובר בבחור בן עליה שמור שמוקף בעשרות בחורים שהם כן מחוברים לכל מיני מושגים... ממילא... מטבע הדברים אתה נשאר קצת בודד... יש נתחים נכבדים בחיי החברה שאתה מנותק מהם...

שיעורי חול המועד!!! השיעור דיומ ראשון דחוו"מ סוכות יהיה בעניין...

יורם החיש את צעדיו... היום אני צריך להגיע לבית המקדש מוקדם... בטח... היום יום רביעי דחוו"מ סוכות וזה היום שלנו... אמנם דווקא מצד הקרבנות זה היום הכי שקט... כי את הראיה כבר הקרבתי... אפילו את החגיגה עם כל ה'טופליך' שלה שהתארך ונמשך לפני ימים גם את זה זכינו להקריב לפני יומיים... ואפילו שלמי חגיגה כבר זכינו להקריב אתמול... כך שיש לנו בשר שלמים עד היום בערב... ממילא מצד עבודת הקרבנות דווקא היום- זה היום הכי שקט!!!! אבל בכונה דאגתי שהוא יהיה שקט... כדי שיהיה לי את הישוב הדעת להגיע בזמן לבית המקדש לכבוד היום המיוחד שלנו... יום ד' דחוו"מ סוכות... תנחש מה יש ביום ד' דחול המועד סוכות??? אז ככה: אתה מכיר את השיעורים המיוחדים שיש בחול המועד בבתי הכנסת הגדולים??? בכל בית כנסת מכובד יש רשימה- ביום הראשון של חול המועד ידרוש הגאון בעניין... ביום השני בעניין... אז זהו!!! שבחג הסוכות גם בבית המקדש יש שיעורי חול המועד!!! בכל יום יש שיעור כללי אחד... ובכל יום מקדישים נושא אחד מיוחד!!! לשיעור עיון הזה קוראים שיר של יום!!!!

אז השיעור כללי המיוחד שמיועד עבור יורם... זה השיעור כללי של ד' דחול המועד סוכות... ביום הזה מקדישים בקנאות את השיר של יום כל כולו לנושא של מתנות עניים "לפי שעכשיו זמן מתנות עניים שהוא זמן אסיף, זמן לקט שחכה ופאה ומעשר עני, וכשמגיעין ימים האחרונים שהם קרובים לפרוש ולשוב לבתיהם קורין לפנייהם להוכיחם שיעשו כראוי..." (רש"י סוכה נה) יש פה משהו מעניין... יש פה קנאות לעניין ההתמקדות... לוקחים פרק בתהילים שכבר בלאו הכי אנחנו אומרים אותו כל שבוע ביום רביעי, קל נקמות ה' וגו' אבל חותכים את הפרק לכמה חלקים... וביום ד' דחוו"מ שרים רק קטע אחד... קטע שמדבר על מתנות עניים, כי את היום הזה אנחנו מקדישים נטו לנושא הזה... (ואולי כאן ההזדמנות להשיב את הגזילה... על מושג שקיים בעולם הרחב שבחורים יום ומקדישים אותו לנושא עקרוני, כגון יום הבריאות העולמי, יום איכות הסביבה העולמי, והתביישתי להודות ש-די התלהבתי מעצם הרעיון... והרהרתי בלבי האם זה בסדר לעשות ככה גם בעבודת ה'... האם יש בזה משום מנהג הגויים??? אז הנה... כאן רואים להדיא שעל"פ בחו"מ היה מושג של "יום מתנות עניים העולמי" שמזוים פסוקים לכאן ולכאן ומתמקדים בכמה פסוקים מוגדרים שמדברים על נושא מסוים שהחלטנו להתעסק איתו היום בכבוד ראשו!!! אז זה בסדר... אצל הגויים זה בסה"כ חיקוי לא מוצלח) אבל עם כל הכבוד ליו"מ... סו"ס יורם צריך לחכות עד ד' דחול המועד...

אבל אנחנו נתחיל לפי הסדר!!! לכה"פ נתחיל... נתחיל בשיעור כללי הראשון ב-א' דחול המועד סוכות!!!

ביום הראשון של חולו של מועד השיר הוא פרק כ"ט בתהילים שמדבר בנושא של "קול ה' על המים"!!!
היום הראשון דחוו"מ מוקדש כל כולו קודש לניסוך המים!!!! זה הסוגיה!!!! אפילו שאמנם מצות ניסוך המים מתחילה למעיישה כבר ביו"ט ראשון... אבל ביו"ט ראשון אין זמן להתעסק עם ניסוך המים... גם בליל יו"ט ראשון אין שמחת בית השואבה שהרי החליל אינו דוחה יו"ט... כך שאין את כל העבודת הכנה... ממילא בשורה התחתונה... יוצא שהההיום של ניסוך המים זה מוצאי יום טוב ראשון של סוכות (אתה מבין לבד שכל זה נימוקים על דרך הפשט והגמלה, אבל בפנימיות העניינים יש סיבה מובהקת למה ניסוך המים שייך דווקא ליום השני שאז יהי רקיע בתוך המים... ואז הופרדו מים עליונים מתחתונים וכי) עכ"פ אז יורדים לעזרת נשים ומתקנים שם תיקון גדול! שם מתחילים עם התיקונים... כן... כל מי שעבר השנה תיקונים... כל מי שעבר התמודדויות במשך השנה... כל מי שבשנה האחרונה עברו עליו רגעים של בחינת "כל משברך וגליך עלי עברו..." הרי כל המשברים וגם הגלים... הכל מתנקז בצורה מרוכזת ללילה הזה... ואז!!! בליל מוצאי יום טוב הראשון של חג כולם מגיעים לבית המקדש עם כל החבילי דמעיקי של כל השנה האחרונה... כל אחד מגיע עם התיקונים שהוא עבר בשנה האחרונה ועושים מהכל תיקון גדול... בלילה הזה אנחנו נשיר ונפזז ונשמח לפני ה' ונבין ונפנים שכל טיפה של קבלת יסורים באהבה שעולה כאן מלמטה... הרי כנגדה יורד שפע מלמעלה... ובמשך לילה שלם אנחנו נאסוף את עצמנו... נאסוף את כל הפעקלאך שעברנו השנה ונתחיל לקבל אותם באהבה... נשמח בהם ונודה לה' ונפזז ונכרך על הזכות שיש לנו להפגין לה' נאמנות בזה שאנחנו ממליכים אותו ומקבלים אותו ולא מתרעמים עליו... בלילה הזה נשיר "לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי..." כל צורב צעיר ומבורג יזכר ברגעים של "נפשי בכפי" אם זה בדוחק הפרנסה אם זה בשלל התמודדויות... במשך כל הלילה אנחנו נעמוד מול כל הרגעים הקשים שעברנו בשנה האחרונה... לא נטייח... לא נשתק את התחושות... נעמוד מול הקשיים שעברנו... ונחליט שאנחנו מוסרים את זה באהבה לה'!!! מקבלים את זה באהבה!!! ואז לאחר לילה שלם שבו הכנו כלים... הכשרנו כלי קיבול לקבל באהבה... אז או יעמדו שני הכהנים בשער העליון ויתקעו בשופרות ואז הם יתחילו לרדת במעלות האולם וירדו... וירדו... וימשיכו לרדת... ואנחנו נרד איתם בשמחה גדולה... ונגיע עד למטה מטה... עד אותם רגעים של דכדוכה של נפש שעברנו בשנה האחרונה... ושם הא ישאבו שלושת לוגין מים!!! שלושת לוגין של דמעות שמייצגות את כל המשברך וגליך שכלל ישראל עברו בשנה האחרונה... והמים האלו יעלו לרצון ויתנסכו ע"ג המזבח...

איזו שמחה מתגלה באותה שעה... איזה סגירת מעגל וסגירת קצוות נעשית מידי שנה באותם לילות ארוכים... זה לא שמחה של ריקודים והפצאך שאנחנו מכירים עם כל הטוטנטים למיניהם... מדובר פה באנשים שרוקדים עם כל הפעקעל... זה אנשים שעוצמים עיניים בדבקות והם לא רואים כוכבים... אדרבה... הם מעבירים לנגד עיניהם את כל מסכת התלאות של השנה האחרונה ומתרגמים אותם לניסוך המים... לוקחים את כל הצרות והיסורים ומוכנים לנסך אותם באהבה ובנאמנות לאבינו שבשמים... אכן מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו... בטח שלא... כי מי שהולך בימינו לשמחת בית השואבה הוא מנסה לשכוח כמה דקות מהבעיות ואח"כ הוא חוזר בחזרה לברררוך... אבל בשמחת בית השואבה המקורית??? יש פה חוויה מתקנת!!! יש פה חשיפה מבוקרת!!! אדרבה... עומדים מול כככל משברך וגליך... מול תהום אל תהום קורא... עומדים מול תהומות הצער שעברו עלינו בחיים... מול כל מיני פינות הכי רגישות שאסור היה עד לפתוח אותם... דווקא פותחים אותם!!!! פותחים את כל הצ"ח קללות ומתרגמים אותם לצ"ח כבשים של מוספי חג הסוכות... זוכים להמליך את ה' גם בפניות הקשות שעברנו בשנה!!!
אסף המשורר ברוח הקודש... רואה מול עיניו שואה... כי קנאתי בהוללים שלום גרמנים אראה... ואהי נגוע כל היום ותוכחתי לבקרם... כן... זה אסף שרואה נגד עיניו איך ש"נתנו את נבלת עבדך מאכל לעוף השמים בשר חסידך לחייתו ארץ..." הוא רואה את כל המחזות הכי איומים של צדיק ורע לו... וכל זה!!! עד אבא אל מקדשי קל ? ? ? ? ברגע שהגעתי למקדשי קל... אבינה לאחריתם!!! מה בדיוק אבינה???

אז ככה: תלוי!!! לפעמים בשמחת בית השואבה זוכים לשאוב רוח הקודש... ואז אבינה לאחריתם... אני פתאום רואה את כל התמונה המושלמת... בפרוח רשעים כמו עשב- להשמדם עדי עד... צדיק כתמר יפרח... אבל לא תמיד!!! יש גם את הפסוק הבא: "ואני תמיד עמך!!! אני תמיד אתך אבא שבשמים... בהמות הייתי עמך... איתך בעיניים עצומות... בנאמנות גמורה... זו העבודה של ניסוך המים... זה השיעור כללי של יום ראשון דחוו"מ סוכות... נעצור כאן... בהזדמנות אחרת נמשיך עם השיעור כללי של מחרת...

כמה משפטים קצרים מוקדשים

להושענא רבא:

שמעתי וורט נפלא על דרך הדרש: המשנה בסוכה (מה) אומרת: שבהושענא רבא צריך להתחיל לפנות את הסוכה משום כבוד יום טוב האחרון... דנה הגמ': מה הדין באדם שאין לו לאן לפנות?? הביט והסוכה שניהם נמצאים באותו מקום... מה הוא יעשה?? כיצד הוא יעשה להוכיח שאינו מוסיף על המצוה לשבת בסוכה גם בליל שמיני עצרת?? עונה הגמ' שתי תשובות: ר' חייא בר רב אמר: פוחת בה ארבעה... כלומר: פוסל את הסוכה!!! ורבי יהושע בן לוי אמר: מדליק בה את הנר... והגמ' מבארת שלמעשה הם לא חולקים... ר' חייא מדבר על א"י שלא צריך את הסוכה בשמ"ע ורבי"ל מדבר על חו"ל שעדיין צריך לשבת בשמ"ע... ולכן מדליק את הנר... עד כאן דברי הגמ' על דרך הפשט!!! אבל שמעתי ביאור נפלא על דרך הדרש: "אין לו מקום להוריד כליו מהו"?? יהודי עומד בהושענא רבא והוא מרגיש שאין לו כלים להתחיל את השנה??? עד עכשיו איכשהו שרדתי... היה יום טוב... ירח האיתנים... אבל עכשיו אוטוטו מתחילה השנה... מתחילים להריח שלכת... ואני מפחד שאני אעוף ברוח?? אני מרגיש שאין לי מנוע... אין לי כוחות נפש להתחיל את השנה... מה עושים??? נו... באמת מה עושים???

אז יש שתי שיטות: שיטה אחת תובענית: אדוני... צא מהסוכה... תקפוץ למים... תפחות בסוכה ארבעה... וצא!!! צא לחזית... כן... ה' רוצה אותך בשלכת... ה' רוצה אותך גם בסתיו... לא רק בצלל דמהימנותא... זו השיטה המרירית ומסתמא גם האמיתית!!!
אבל אל כל אחד בשל לאמת נוקבת כזו... וכאן מגיע רבי יהושע בן לוי עם עצה אחרת... מדליק בה את הנר!!!! ר' יוד... אל תדאג... אוטוטו מגיע חנוכה... נכון שנגמר הושענא רבא... אבל זה לא אומר שמעכשיו נורקים לחורף עד... עד ועד בכלל... זה לא עד פסח... יש לנו חנוכה סמוך ונראה... למי שלא יודע... יש קשר מובהק בין הושענא רבא לחנוכה... שהרי הנבואה על נצחון בית חשמונאי ועל חנוכת המזבח... הנבואה הזו נאמרה ע"י חגי הנביא... ומתי???" בכ"א בתשרי!!! כן... יש עניין ללמוד את השני פרקים של הנביא חגי בהושענא רבא כי זה נאמר בו ביום... חגי הנביא מרגיע את כלל ישראל בהושענא רבא... זה בסדר... מדליק בה את הנר!!! אוטוטו מגיע חנוכה... גם אם הסוכה תתפרק... אבל הנר כבר מתחיל עוד מועט להאיר... לא נותר לנו אלא לעשות תכניה קצרה... איך מנצלים את הימים שבין הושענא רבא לחנוכה!!! זה חודשיים ימים בסה"כ!!! בחודשיים האלו אנחנו נוכיח לעצמנו שאנחנו עומדים בקבלות שקבלנו על עצמנו בימים הנוראים... וככה נאיר את כל החורף...
ואם כבר דברנו על הושענא רבא על דרך הרמז... אז גם שמיני עצרת במילה אחת על דרך הרמז: מקובלנו ששמיני רגל בפני עצמו לעניין פז"ר קש"ב... (גברים יקרים: נא להסביר בבית מה הראשי תיבות האלו...) אני משום מה נתפסתי לראשי תיבות!!! המילים "פור קשב" משום מה מצלצלים לי בראש... זה נשמע פיזור קשב... אז כן... שמיני עצרת הוא רגל בפני עצמו... אתה יודע לעניין מה?? לעניין פיזור קשב... בחג הסוכות צריך הרבה פיזור קשב... הרבה מצוות ועקשנות... סוכה, לולב, שמחות בית השואבה, שבועים פרים... ואז מגיע שמיני עצרת והקב"ה קורא לאוהבו לחדר יהוד... זהו!!! עד כאן פיזור קשב... כעת הגיע הזמן להתייחד בשקט!!! בלי פיזור...
כן... זה החן המיוחד שיש לחג שמחת תורה... שקט!!! אין שום תפאורה... אין שום מצוה מוגדרת לחג הזה... אין פיזור קשב... עשה לי סעודה קטנה כדי שאהנה ממך... זה הכל!!! ועם זה אנחנו חותמים את החגים... עם הריכוז קשב הזה... ויהי רצון שזה הדבר הכי חזק שישאר אצלנו מהמועדים... כן יהי רצון...

שלימה וכל בניו צדיקים... כי הרע כבר התברר מחוץ לגבולות קדושת ישראל ואכמ"ל...

עד כאן דברים קצת גבוהים... כעת בא נתרגם את זה לפרקטיקה:

כיום זה מאוד מאוד בולט... אנחנו נמצאים בעולם של בירור!! זה לא סוד שבעולם שלנו יש טוב ויש רע!!! אנחנו לא אשפה בתוך מוקימו של הרע... בדיוק כמו שאנחנו לא מופתעים מקימו של פח אשפה בתוך הבית שלנו... ולמה? ? כל זמן שיש סדר!!! כל זמן שלכלוך יש מקום והוא מרוכז בפח אשפה אין לנו בעיה עם זה... (אנחנו כמובן מתפללים שיום יבא וכל הרשעה כולה כעשן תכלה... אבל כל זמן שזה עדיין לא קורה... אז יש רשעה ויש רע בעולם... וכל זמן שיש סדר והרע נמצא במקומו העסק בשליטה...) מתי מתחילה הבעיה? ? מתי הגברת מתחילה להיכנס לעצבים? ? כשהבית כולו מלוכלך... כשאין סדר... כשהלכלוך לא נמצא במקום שלו... אלא מטיל בבית... כאן מתחיל הסקנדל!!! כאן מתחיל לצאת קרניים!!!

על אותו משקל: הקב"ה נתן לנו מתנה שקוראים לה אינטרנט לא מסונן!!!! כן... תתפלא לשמוע... זו מתנה... אתה יודע למה זו מתנה? ? כי האינטרנט הפרוץ הוא פח אשפה אחד גדול וטמון שאליז מרוכז כיום כככלל הזבל בצורה מרוכזת כמו שלא הייתה מעולם... אתה אולי לא שם לב... אבל הרחוב פעם היה הרבה הרבה יותר מלוכלך מאשר היום... כי פעם הלכלוך הסתובב ברחוב... עד שהגיע הפח הטמון שקוראים לו אינטרנט וכל הזבל התנפץ לשם... (רק בתור דוגמא: יש לי חידה: הרי היו בחירות... האם ראית פרסומת אחת מהקמפיין של יאיר לפיד לפני הבחירות? ? לא! ראינו המון פרסומות של ג'... של ש"ס... אבל איפה יאיר לפיד? ? ס"ס גם הוא עבד כמו שצריך... אז איפה הקמפיין שלו? ? מה התשובה? ? כככלל הקמפיין שלו עבר רק דרך הרשת... רק דרך הפח הטמון... זה רק בתור מדגם לעולם ומלואו שמתרחש מתחת לפני השטח בלי שאנחנו בכלל נגשים בו.) כשאני הייתי בחור צעיר... כל בוקר היינו יוצאים לרחוב ורואים פשקווילים על הריצפה עם לשון הרע והוצאת שם רע על כל מיני אנשים... יש לי שאלה: איפה זה היום? ? לאיפה זה נעלם? ? מה התשובה? ? יש ב"ה פח אשפה אחד ענק ענק שקוראים לו אינטרנט שהוא אוסף אליו את כל הזבל שבעולם... כל הלשון הרע'ס וכל הלכלוך הכל שם... וממילא זה משאיר את העולם שלנו נקי... איכות הסביבה... **מצוינות!!! זה מה שנקרא סדר!!!**

הקב"ה מסדר את העולם לקראת התיקון השלם... **סדר זה לא אומר ניקיון...** סדר זה לא אומר שאין לכלוך... יש לכלוך ועוד איך יש... אבל לכלוך יש מקום... וכעת בערב יום כיפור כל אחד מאיתנו אמור לעשות **סדר** עם עצמו ולשאול: איפה אני? ? **האם אני בוחר להיות מטאטא או יעה? ? ?**

האם אני בוחר להיות השעיר לה' או השעיר לעזאזל? ?
האם אני בוחר להיות המטאטא שמנקה את עצמו מהלכלוך... או בוחר להיות היעה שאליז מתפנה כל הלכלוך? ? **לבחירתך!!!**

מה אעשה... אין לנו כבר את הלוקוסוס לדבר נגד האינטרנט מכל וכל... ס"ס יש המון המון אנשים יראים ושלמים שצריכים גישה למייל... **אבל מסונן!!!!** מי שאין פחד אלוקים נלגד עיניו ומרשה לעצמו לגשת לאינטרנט לא מסונן הוא פשוט בוחר להיות היעה שעליו מערימים את כל הזבל... **זה עניין של בחירה!!** לא!!! שלא תגיד שאי אפשר דבור שלנו... שלא תתריך ותגיד שאדון אז נדברו ירה טילים נגד המושג מייל ולא שבק חיי לכל בריה... **לא!!! אני לא אתן לך את התיריך הזה!!!** אדרבה... אני דווקא מסכים איתך שאי אפשר... אתה צודק... אני לא מדבר נגד מייל... אני מדבר על אינטרנט **לא מסונן!!!** גם גיליון זה נשלח לדפוס דרך מייל... וגם נשלח למקבלי המייל דרך אינטרנט... **אבל מסונן!!!!** ואת זה אתה יכול לעשות... **ותעשה!!!** הגיע הזמן שתקבל החלטה בנושא!!!!

זה לא פשוט!!! אנחנו נמצאים בעיצומו של בירור!!! הקב"ה עושה סדר מופתי בעולם... הקב"ה מטאטא את כל הזבל שבעולם למקום אחד ויחיד... **לאינטרנט הלא מסונן!!!** ומי כמון יודע עד כמה שאני צודק...
הקב"ה מערים ערימות של זבל במקום אחד מרוכז... העולם כבר כמעט נקי... וכעת יש לנו אפשרות לתפוס את עצמנו ברגע אחד לפני אחרון... לקבל החלטה לאן אני שייך!!!! האם אני שייך למטאטא או ליעה!!!!

האם אני בוחר לפנות ממני את הלכלוך!!! או להיות זה שאליז מפנים את הלכלוך... האם להיות השעיר לה' שהוא מנקה את הקודש... או להיות השעיר המשתלה שאליז ועל הראש שלו התנקה הקודש...

זה לא צחוק!!! אנחנו נמצאים בערב יום כיפור ונדרש מאיתנו לקבל החלטה!!! ובינינו... ההחלטה היא לא עד כדי כך קשה כמו שאתה חושב... כי שוב: לא מבקשים ממך עכשיו לחזור להיות פרמיטיבי ולשלוח מכתבים בדואר ישראל במשך חודש וחצי... לא מבקשים ממך לחכות בבנק כמו פעם... לא!!! יש ב"ה מושג שקוראים לו מייל שהוא מיועד עבור מי שצריך את זה!!! ואני סומך בעיניים עצומות על הבני תורה שעדיין אין להם את זה ולא צריכים את זה... שהם ילדים מספיק גדולים להבין **הששורות האלו לא מיועדות עבורם...** אבל מי שכבר היה שם... מי שכבר טעם את הטעם של הקדימה הזו... ובאמת נורא נורא קשה לו להתנתק מהרמת חיים הזו... וזה הרי מה שגורם לך שאתה פשוט לא מסוגל לחשוב להפסיק עם זה!!! אז רק תשאל רב... והוא מסתמא יתיר לך להשתמש במייל מסונן... אבל **תהיה מסונן!!!** אל תהיה פרוץ... אל תהיה מופקר... אל תהיה מחובר לכל הזבל המרוכז...

צריך לדעת שיש גבול כמה זבל יכול להיערם... יום אחד מפנים זבל... הקב"ה ממתין שיתמלא איתו של הזבל... וכשהוא יערע עד הסוף או אז יעלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו והקב"ה יקח יעה אחד וישלח את כל הזבל לארץ גזירה... צריך לדעת שיום יבא והקב"ה יסיים את הסיפור הזה... ו... ולך אסור להיות שמה ביום פקודה הזה!!! כי אז כבר יהיה מאוחר... אנא ממך... בשעת מוסף של יום כיפור... ברגעים הנעלים של סדר העבודה... בשעה שאנחנו נאמר את הוידוי של הכה"ג על שעיר המשתלה... תקבל החלטה!!! תחליט: אני לא יעה!!!! אני לא רוצה להיות שעיר המשתלה... אני בוחר בחיים ומיד במוצאי יום הכיפורים אני הולך לסנן את המחשב שלי... אין קבלה גדולה מזו... ואין לך פרקליט טוב ליום הדין גדול מזה... אגוטע יום טוב.

המטאטא!!!! והיעה!!!

כן... מטאטא ויעה הם שני אבירים שמתמיד הולכים ביחד... אבל יש ביניהם הבדל מהותי!!! לכל אחד יש תפקיד אחר לגמרי מחביריו!!!

המטאטא מתעסק עם הבית!!! את המטאטא לא מעניין הלכלוך... למטאטא לא אכפת שישאר לכלוך... **העיקר לא כאן!!!** למטאטא חשוב **שהבית!!!** שהבית יהיה נקי... המטאטא לוקח את כל הלכלוך ומזיז אותו מהבית... וזהו... אחרי שהבית נקי מלכלוך... כעת המטאטא מצידו סיים את תפקידו... כבר לא מעניין אותו הלכלוך... שישאר לכלוך... העיקר לא כאן... **ואז!!!! אז אחרי שהמטאטא סיים את תפקידו...** כעת מגיע תורו של היעה... היעה כבר מתעסק עם הלכלוך עצמו!!! היעה מגיע לכלוך המרוכז ומטפל בו טיפול אישי ולוקח אותו למקום הראוי לו... זה כבר תפקידו של היעה... היעה תמיד מגיע שלב אחד אחרי המטאטא...

האמת היא שהייתי מגדיר את זה עוד יותר טוב: **יש סדר ויש ניקיון!!!**
המטאטא עושה **סדר!!!** הוא לא עושה ניקיון... המטאטא לא דואג לניקיון... מצידו שישאר לכלוך... אבל העיקר **שיהיה סדר...** שללכלוך יהיה את המקום שלו... שהלכלוך יהיה מרוכז במקום אחד... ואז מגיע היעה או כל חומר ניקוי אחר והתפקיד שלו זה כבר נלקות את הלכלוך עצמו...

להבדיל אלף אלפי הבדלות זה חלוקת העבודה בין השעיר לה' לשעיר לעזאזל... עם ישראל צברו במשך השנה הרבה הרבה לכלוך... כעת צריך לנקות את כל הלכלוך... נו... מה עושים? ? רגע... חכה... לפני שמנקים... קודם צריך **לעשות סדר** ורק אח"כ ניגשים **לניקיון**...

לכן דבר ראשון מגיע הפר והשעיר לה'... והם **לא** מכפרים עליו... השעיר לה' ממש לא מכפר עליו... אלא מאי? ? וכיפר **על הקודש** מטומאות בני ישראל ומפשעיהם לכל האתנים!! שים לב לדגש: השעיר לה' **מכפר על הקודש**... מנקה את קודש הקדשים מטומאות בני ישראל... זאת אומרת: השעיר לה' לוקח את כל העבירות כמות שהם ומפנה אותם מקודש הקדשים... הוא לא נוגע בעבירות שלנו... הוא לא מנקה אותם... אדרבה... הוא עסוק כעת בלנקות את הקודש... ולכן הוא לוקח את העבירות שלנו **כמות שהם** ומזיז אותם מקודש הקדשים... לאיפה הוא מזיז אותם? ? תפתח חומש ותקרא את המשך הפסוק: **"וכן יעשה לאוהל מועד השוכן איתם בתוך טומאותם..."** הכה"ג כביכול מטאטא את כל העבירות שלנו מהפרוכת ולחוץ... ושם זה כבר בסדר... באוהל מועד (דהיינו מחוץ לקודש הקדשים) זה כבר בגדר השוכן **איתם** בתוך טומאותם... אע"פ שהם טמאים שכניה עמהם... באוהל מועד כל הלכלוך מתרכז כביכול למקום אחד... בקיצור: מה שנקרא **סדר!!!** לכלוך אמנם יש... אבל כבר יש לו מקום... הלכלוך מרוכז למקום אחד... עכשיו!!! אחרי שגמרנו לפנות את כל הלכלוך מבית ה' וכעת כככלל הלכלוך מרוכז כביכול במקום אחד... עכשיו הגיע תפקידו של היעה!!! היעה זה השעיר המשתלה... כעת הכה"ג ניגש לשעיר המשתלה וסומך שתי ידיו עליו ומערים עליו את ככלל עוונות בית ישראל... וקדימה... ישר לעזאזל...

זו חלוקת העבודה בין השעיר לה' לשעיר לעזאזל... השעיר לה' עושה פעולה של סדר!! של טאטוא!!!! השעיר לה' עסוק בניקיון הבית!!! ואילו השעיר לעזאזל הוא כבר היעה שבאמת עסוק בכלוך עצמו... הוא לוקח את הלכלוך עצמו ומאבד אותו מעולם... **ולכן עיקר הכפרה שלנו זה השעיר לעזאזל...** אנחנו מולכלכים... ואנחנו צריכים להתנתק מהלכלוך... ואת זה השעיר לעזאזל עושה בשבילנו!!! אבל עם כל הכבוד לשעיר לעזאזל... ועם כל הישר כח ליעה שמנקה את הלכלוך לגמרי... אבל עדיין!!! עיקר העבודה הנשגבה והמעכבת של הכהן גדול ביום כיפור זה דווקא לא השעיר לעזאזל... אלא אדרבה הפר והשעיר לה'... ולמה? ? מסיבה פשוטה: כי לכלוך כמה שהוא מטרד וכמה שהוא מעיק וכמה שאנחנו משתוקקים להתנתקות... נו... תכל'ס... נהיית נקי... נו... ו... מה יש לך מזה? ? מה... אתה סתם חולה ניקיון? ? רוצה להיות נקי וזהו? ? לא!!! כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם!!! בשביל מה? ? **לפני ה' תטהרו!!!** אני רוצה להתאחד עם הקב"ה... אני רוצה להיכנס לחדר יחוד עם אבא שבשמים... חבוקה ודבוקה בך... עוד כמה ימים חג הסוכות ואני רוצה להיות ראוי להיכנס לחדר יחוד... בשביל זה אני רוצה להתנתקות... אם ככה... עיקר העבודה זה הסדר... ורק אחר כך הניקיון... קודם תנקה את החדר יחוד... שיהיה לך סיבה בשביל מה להתנתקות...

טמונה כאן נקודה מאוד עמוקה:

אנחנו נמצאים בעולם של בירור... שזה אומר שיש טוב ויש רע... האמונה של העם היהודי היא שאין עוד מלבדו!!! הכל יחוד ה'!!
אה... תכל'ס... הרי יש רע בעולם...? ? התשובה היא: שהרע גם מוביל לטוב!!!! גם לרע יש מקום... כמו שבכל בית יש פח אשפה וזה לא מחדל ולא הזנחה אלא זה חלק בלתי נפרד מאבירי הבית... כל מה הרע הוא חלק מהעניין... הוא חלק בלתי נפרד מיחוד ה'... לרע יש גם תפקיד ביחוד ה'... כימה שנותר לנו בתור בעלי בחירה זה לבחור איך אנחנו ממקמים את עצמנו ביחס לרע הזה... האם אנחנו בוחים להיות מטאטא או להיות יעה...? ? **לדוגמא:** במטבח יש שני כלים מאוד נחוצים: יש צלחת של אוכל ויש פח אשפה!!! את שניהם צריכים!! רק מה ההבדל ביניהם? ? צלחת אוכל- מנקים **אותה מהלכלוך...** ואילו פח אשפה **שאליו מפנים** את הלכלוך... כל אחד מאיתנו צריך לבחור או להיות הכלי **שמנקה מעצמו** את הלכלוך!!! או להיות הכלי **שאליו** מתפנה הלכלוך!!!

לאברהם היה בן צדיק ובן רשע!!! ליצחק גם היה בן צדיק ובן רשע... למה? ? וכי היה פה מחדל חינוכי? ? חס ושלום!! מקובלנו על דרך הנסתר וזה גם מפורש בחז"ל (על דרך הגלגל) שכמו שלזהב יש סיגים ויש פסולת שצריכה לצאת ממנו... ככה אברהם ויצחק שהם התחילו לברר את הטוב מהרע היה מוכרח להיות להם אחיה ברע... כי מלאכת בורר מוכרחת להיות מורכבת מטוב ורע... ממילא היה מוכרח להיות מצד אחד בן אחד שמפנה **מעצמו** את הפסולת... ואילו בן אחר **שאליו** מתפנה כל הפסולת... וכאן זה כבר היה עניין של בחירה... יעקב ועשיו נולדים ולשניהם יש בחירה מה הם רוצים לעשות עם עצמם... הטוב והרע עומדים לפניהם והם צריכים לבחור אחד מהשתים... או שאתה **מטאטא מעצמך** את הרע!!! או שאתה **היעה שכל הרע מטאטא אליך!!!** אין ברירה!! הם תאומים!!! שניהם שוים... ויש פה גורל אחד לה' וגורל אחד לעזאזל והבחירה ביך... ויעקב אבינו בחר לטאטוא את הרע ממנו... ועשיו בחר שאליו מטאטא כל הרע...
זה בדיוק הפינה של שני השעירים... אין משוה באמצע... זה רק שני גולות... או לבחור במטאטא לנקות את הרע ממך ולהישאר כולך טוב... או להיות היעה שכל הרע שבעולם מנוקז אליו... (זו הסיבה שאצל אברהם ויצחק היה מוכרח להיות בן אחד רשע... אבל אצל יעקב אבינו העניין כבר נתקן ומטונו